

Ασματική Ακολουθία

Αγίου Μεταλομάρτυρος
Μερκουρίου

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ

(Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος, nektarios.gr)

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Μερκούριε ἔνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ κακώσεις σώματος, ὑπομείνας στερόρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων, τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου.

Μάρτυς Μερκούριε πάνσοφε, θεία ἀγάπη τὸ πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας, ἐντεῦθεν ὥφθης λαμπὰς πολύφωτος, πιμπρῶσα πᾶσαν, πλάνης πολύθεον, ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀγίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Μάρτυς Ἀθλητὰ Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἀγαπήσας ἔσπευσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, ἐν παρόρησίᾳ, αὐτοῦ τὸ ὄνομα, ὧ τῆς ἀνδρείας σου, ὧ τῆς καρτερίας σου δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυς θεόφρον Μερκούριε, ἐθελουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτὸν σὺ παρέδωκας, καὶ πιστῶν τὰς χορείας, αἵματι καθηγίασας, καὶ τὴν ὑφήλιον κατελάμπρυνας, σῷ μαρτυρίῳ καὶ νῦν ἀνέδραμες, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὡς ἥλιος πάμφωτος, ἡ παμφαῆς καὶ σεβάσμιος μνήμη τοῦ θεοφόρου Μάρτυρος, καὶ φωστῆρος, ἀπάσης τῆς κτίσεως, Μερκουρίου τοῦ σοφοῦ, διώκουσα τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. Παρέχουσα δὲ τοῖς πιστοῖς, εὐφροσύνην καὶ θείαν ἀγαλλίασιν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ Δαυῖδ προανεφώνει σοι Ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῶ, ἐν ἧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε πανύμνητε· Τὴν γὰρ πρὸ τόκου Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, Μητέρα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ εἰσερχομένην, ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα, καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενά σε τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν

σοι Ὑπερ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πλάνην τὴν πονηράν, κατήσχυνας σῶ λόγῳ, Μερκούριε τρισμάκαρ, καὶ τὸν Χριστὸν δοξάσας, τῷ θείῳ μαρτυρίῳ σου.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σθένει κραταιωθείς, ἐξ ὕψους θεοφόρε, Χριστοῦ τοῦ πάντων Κτίστου, Μερκούριε καθεῖλες, τοῦ σκότους τὰ ὑψώματα.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀμέσως ἀπολαύων, Μερκούριε τρισμάκαρ, ἀπαύστως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἦσχυνετὸν ἐχθρόν, Μερκούριον ἀθλήσας, Τριάς Ὑπεραγία, ῥωννύμενος ἀὔλως, θεαρχικῆ δυνάμει Σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐνδον τοῦ Ἱεροῦ, ἱκέτευε Παρθένε, τὸν Σὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην, σὺν θείῳ Μερκουρίῳ, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων Σε.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια, οἷο βούλεται ὁ προεστώς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον Ἄγγελον χειραγωγὸν ἀσφαλῆ, πρὸς δόξαν ἀρίδηλον ὡς τοῦ φωτὸς κοινωνός, Μερκούριε ἔσχηκας· ὅθεν τῷ ἀθανάτῳ, Βασιλεῖ πειθαρχήσας, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, ὡς γενναῖος ὀπλίτης· διὸ τοὺς σοὶ προσιόντας, μάκαρ περισώζε.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ὡς Μάρτυς ἀήττητος τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀθλήσας στερρότατα, τὰς παρατάξεις ἐχθροῦ, πατάξας Μερκούριε, πόνους γὰρ τῆς σαρκὸς σου, καὶ μαστίγων τὸ ἄλγος, ἠνεγκας ἀνενδότως, ὡς φωτὸς θείου πλήρης, καὶ νῦν παντὸς κινδύνου καὶ πόνου, ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸ πῦρ τὸ οὐράνιον ἐν τῇ ψυχῇ ἐσχηκῶς, πυρὸς κατεφρόνησας τοῦ ὑλικοῦ καὶ φθαρτοῦ, Μερκούριε ἔνδοξε, μάχαιραν καὶ τὸν λίθον, καὶ φραγγέλιον Μάρτυς, κάρας σου δὲ τὴν τμησιν, καθυπέμεινας χαίρων, διὸ πρέσβευε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν

Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, Στιχολογοῦμεν τὴν α' Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. *Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.*

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα, καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Στίχ. *Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινα σέ, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.*

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι, καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Στίχ. *Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.*

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. *Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.*

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νο-

ητῶν, Αἰθιοπῶν διέκοψας, καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.*

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγὰς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου Πνεύματος, ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεμνόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιρρέόμενος πάντοθεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.*

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγεῖω Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελεύόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρός, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ'.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ πτερωθεὶς, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταλαμφθεὶς, Μάρτυς πανεύφημε, ὥσπερ ἔλαφος διψῶσα, πρὸς τὸ μαρτύριον προσῆλθες. Διὸ καὶ τὰς φρικτὰς βασάνους ὑποστάς· ταῖς μαχαίρας κοπτόμενος, πυρὶ ἐν τέταρσι πάλοις δεθείς, τῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς κρεμασθέντι λίθῳ, ἐν τῷ σῶ τραχήλῳ, τοῦ φραγγελίου τοῦ χαλκοῦ, καὶ τῆς ἀγίας σου κάρας τὴν ἐκκοπήν. Χαίρων πρὸς οὐρανὸν ἀνέδραμες θεομακάριστε Μερκούριε, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῶ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφήν κομίζων σοι· Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἰλαρόν,

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ

εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βᾶσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρισμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Λιτή. Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν τιμήσωμεν, Μερκούριον τὸν αἰίδιμον. Οὗτος γὰρ ἠδρασμένος ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ταῖς ἀλλεπαλ-

λήλοις προσβολαῖς τῶν βασάνων ἀκλόνητος ἔμεινε. Καὶ διηυγασμένος ταῖς θείαις ἀκτίσιν αὐτοῦ, πυρός, τομῆς καὶ μαστίγων, ἀνδρείως κατεφρόνησε. Διὸ καὶ χαρὰν ἄληκτον, εἰς οὐρανοὺς ἐκληρώσατο. Καὶ νῦν τῷ Κυρίῳ παριστάμενος Μεγαλομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τὸν ἀριστεῖα τοῦ Χριστοῦ καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσιν, Μερκούριον τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀνδρικῶς ἠγωνίσαστο, κατὰ τῆς πλάνης καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, τῇ ἐξ ὕψους δυνάμει κατεπάλαισε, τὴν δὲ Κάραν οὐρανίῳ στέφει, καταστεφθεὶς παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύει ἀπαύστως τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντάς σε Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, λυτρωθῆναι ἐκ κινδύνων χαλεπῶν, καὶ περιστάσεων καὶ πάσης θλίψεως.

Ἦχος γ'.

Ἐν τῇ σῇ ἀθλήσει, στέφανον ἐδέξω Μάρτυς Μερκούριε παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὰς γὰρ βασάνους ὑπέμεινας καρτερικῶς, τὰς τῶν μαχαίρων ἕξεις, τὸ πῦρ τὸ παμφάγον, τὸν λίθον ἐπὶ τὸν σὸν τράχηλον, τὸ χαλκοῦν φραγγέλιον, καὶ τῆς ἀγίας σου κάρας τὴν ἐκτομήν. Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ναὸς ἐχρημάτισας ἔμψυχος. Διὸ πρέσβευε τῷ Σῶ Δεσπότῃ, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν μνήμην σου πανεύφημε.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἔνδοξον τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρα, τὸν προθύμως ἀθλήσαντα, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας Μερκούριον, φιλομαρτύρων οἱ δῆμοι, μαρτυρικοῖς ἐπαίνοις εὐφημήσωμεν, ἐν καρτερίᾳ ὑπῆλθεν τὸ στάδιον, καὶ ἐπαξίως ἀμοιβῶν, κληρονόμος γέγονε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Δεσπότου χαρᾶς ἀπολαμβάνων, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μνήμην τελέσωμεν τοῦ Μερκουρίου. Οὗτος γὰρ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβὼν, ἐν τῷ σταδίῳ προσῆλθεν, καὶ μὴ πτοηθεὶς τῶν βασάνων. Τοῦ πυρός τοῦ φλέγοντος, καὶ τῇ τῶν μαχαιρῶν ἐκέντησιν, τοῦ βαρέως λίθου ἐπὶ τῷ σῶ τραχήλῳ, καὶ τοῦ φραγγελίου τοῦ χαλκοῦ, ἀλλὰ καρτερικῶς πάντα ὑπέμεινε, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμε, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ὁ λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ τῇ ἄνωθεν, ὁ πίστει καταπατήσας, τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, συνεργεῖα τοῦ Δεσπότη σου, ὀπλίτα πανένδοξε, Ἀθλητὰ καρτερώτατε, πίστεως κλέος, δυσσεβῶν ἢ κατάπτωσις, καὶ θεμέλιον, Ἐκκλησίας στερόρότατον, θεόφρον Μερκούριε, Μαρτύρων ὑπόδειγμα, Θεοῦ ἐλέους ῥανίδα, ὁ πλουσιόδωρος Κύριος, ἡμῖν ἐπιστάξαι τῇ πρεσβείᾳ σου δυσώπει, ἀφθόνως πάντοτε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ὁ ἐν σταδίῳ ἀγιάσας Αὐτοῦ τὸ ὄνομα, ἀξίως δὲ οὐρανόθεν, λαβὼν τὴν θείαν ἰσχύν, τῶν Μαρτύρων ὠφθῆς σὺ ἀγλάϊσμα, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, καταισχύνας τὸν τύραννον, τὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ πυρὸς πικρὸν θάνατον, χαίρων δέδεξαι, ἀνενδότῳ φρονήματι, ὅθεν πρὸς τὴν ἀθάνατον, ζωὴν μεταβέβηκας, Μερκούριε θεόφρον, χαρᾶς ἀρόρητου πληρούμενος, καὶ πᾶσιν πρεσβεύων, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Χαίροις, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα, ὁ ἀεθλῶν ἔνδοξε, δυσσεβῶν τὴν παράταξιν, ἐν ὁμολογίᾳ καὶ στερόρότητι, ἐντεῦθεν ὑπέμεινας, ἀλγηδόνας τοῦ σώματος, καὶ τὰς ὀδύνας, ἀνενδότῳ φρονήματι, τῇ τῆς χάριτος, ἐνεργείᾳ Μερκούριε, ὅθεν καὶ τὸν αὐχένα σου, τμηθεὶς ἀνελήλυθας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ, πρὸς οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μάρτυς γενναϊότατος, μέχρι τέλους ἐχηματίσας, θεόφρον Μερκούριε, ὑπομένων τὰς βασάνους καρτερικῶς, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐσπρόσδεκτον Αὐτῷ γεγένησαι. Διὸ παρόρησιαν ἔχων πρὸς Αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

ἢ βούλει τὰ παρόντα Προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, καταγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιόπων διέκοψας, καὶ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγὰς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου Πνεύματος, ὑφ' οὗ ῥωσθεῖς ἀξιάγαστε, ταῖς σούβλαις κεντούμενος, πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθω βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιορζόμενος πάντοθεν.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.*

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε δαίμοσι κελευόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγκας, καὶ κατάφλεξιν πυρός, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, καὶ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως, Μερκούριον τιμήσωμεν τὸν Μεγαλομάρτυρα. Ὅτι ἤλεγξε βασιλέα τὸν δυσσεβῆ, καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησία Θεὸς ἐπορφύρωσεν. Ὅθεν καὶ ἀπέλαβε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ δι' αὐτοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων, Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον, Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὕμνουσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένη, τῇ αἰεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια, οἷο βούλεται ὁ προεστώς.

Ἀπολυτίκια Ἁγίου Μερκουρίου

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τομὴν τῶν μελῶν σου ἐγκαρτερίσας στερρῶς καὶ πυρὸς τιμωρίαν τὴν χαλεπὴν ἐνεγκῶν, μαρτυρικῶς σου τὸν ἀγῶνα διήνυσας, στέφει ἀφθάρτου δὲ στεφθεῖς ἐν οὐρανοῖς παρὰ Θεῷ, σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἀγάλλῃ μεθ' ὧν ἡμᾶς ἐκδυσώπει σωθῆναι Μάρτυς Μερκούριε.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐράνιον Ἄγγελον χειραγωγὸν ἀσφαλῆ, πρὸς δόξαν ἀρίδηλον ὡς τοῦ φωτὸς κοινωνός, Μερκούριε ἔσχηκας· ὅθεν τῷ ἀθανάτῳ, Βασιλεῖ πειθαρχή-

σας, ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν, ὡς γενναῖος ὀπλίτης· διὸ τοὺς σοὶ προσιόντας, μάκαρ περισώζει.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ὡς Μάρτυς ἀήττητος τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀθλήσας στερότάτα, τὰς παρτάξεις ἐχθροῦ, πατάξας Μερκούριε, πόνους γὰρ τῆς σαρκός σου, καὶ μαστίγων τὸ ἄλγος, ἤνεγκας ἀνενδότως, ὡς φωτὸς θείου πλήρης, καὶ νῦν παντὸς κινδύνου καὶ πόνου, ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸ πῦρ τὸ οὐράνιον ἐν τῇ ψυχῇ ἐσχηκῶς, πυρὸς κατεφρόνησας τοῦ ὑλικοῦ καὶ φθαροῦ, Μερκούριε ἔνδοξε, μάχαιραν καὶ τὸν λίθον, καὶ φραγγέλιον Μάρτυς, κάρας σου δὲ τὴν τμησιν, καθυπέμεινας χαίρων, διὸ πρέσβευε Χριστῶ, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, Μερκούριε σοφέ, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι, καὶ πιστῶν κατεφώτισε, τὴν διάνοιαν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, καὶ κατηύφρανε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, καρδίας ἀοίδιμε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ σαρκὶ νηπιάζουσα, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει πάντα νοῦν, τῆς σῆς ἀνδρείας τὸ στερόδον, Μάρτυς ἔνδοξε Χριστοῦ, Μερκούριε θεοφόρε, γενναιοφρόνως κατήσχυνας τὸν βελίαρ, ἐτέλεσας καλῶς τὸ θεῖον στάδιον, διὸ πιστῶς τελοῦμέν σου τὴν μνήμην τὴν ἱεράν, ἀξιαγάστε, Χριστὸν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πόθω, εὐφημούντων τὰ ἄθλα σου.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν· Τῷ θεῷ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεοῦ Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἢ πρόοδος σου, μόνῃ Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Φιλομαρτύρων ὁ χορὸς ἄσμασιν ὕμνεϊ, τὸ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον τὸ μέγα, καὶ γεραίρει αὐτοῦ τὰ ἀγωνίσματα, ἃ ὑπέστη γενναίως διὰ Χριστόν, καὶ πάντες χαρμονικῶς αὐτῷ βοῶσιν· ὦ Μερκούριε θεόφρον, εἰς οὐρανούς ἀνελθών, τῷ Δεσπότη ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἢ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ.: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν' Ψαλμός

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν ... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐνδυναμωθείς ἐν Χριστῷ, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον ἠκολούθησας, ὡς καλὸς ἀθλητῆς, Μεγαλομάρτυς Μερκούριε. Καὶ νίκην περιφανῆ ἀράμενος κατὰ τοῦ δολίου ἐχθροῦ, τροπαιοφόρος εἰσηλθες, πεποικιλμένος ἐν δόξῃ, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, Ἀθλητὰ μακάριε, ταῖς πρὸς Αὐτὸν πρεσβείαις σου.

Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μέχρι τῆς ζ' ᾠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου. Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον».

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντα κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησαί, πανήγυριν ἄσμασι δεῦτε συνδράμωμεν.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγ. Μερκουρίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω. Ἰωσήφ.

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῆ πηγῆ, χαίρων παριστάμενος, καὶ θείας ἡδονῆς, αἰοῖδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθω τὴν πανήγυριν τὴν σὴν, τελοῦντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ἄδοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας Σοφέ, σθένει κραταιούμενος, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκί, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ῥῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφάυλισας, ὁμολογία Χριστοῦ, μάκαρ σεμννόμενος καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν, ιδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὠράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστόν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενναῖον Ἀθλητήν, αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Γεράσιμος ὕμνεϊ Μερκουρίου τοὺς ἄθλους.

Ωδή α'. Ἦχος α'. Ωδήν ἐπινίκιον.

Γέγονας σὺ μέτοχος, τῆς οὐρανίου δόξης τῆς κρείττονος, δοξάσας τὸν Χριστόν, ἱερῆ Μερκούριε, διό μοι δίδου φωτισμόν, ὕμνολογουῦντί σε.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἐλλαμψας ἀθλήσεως, πόνοις θεόφρον, δόξαν ἀρνησάμενος, τῷ θείῳ φωτὶ τοῦ Ζωοδότου δεχθεὶς, Μερκούριε θείου φωτός, ταμεῖον γέγονας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ῥανίδας σῶν αἱμάτων, γῆν κατήρδευσας, καὶ τὸ θεῖον σῶμά σου, ὡς δένδρον ἦνεγκας, Μερκούριε θεόφρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, πιστοὺς ἐκτρέφοντας.

Θεοτοκίον.

Ἀπάλλαξον Σῶ φωτί, τῆς ἐμπαθείας, καὶ δίδου κατάνυξιν, Παρθένε ἄχραντε, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα ἔργοις ἀγαθοῖς εὐαρεστήσω Χριστῷ.

Ωδή γ'. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**οὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ἐπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δαυῖδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾶ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θεϊκῇ στοργῇ ἔνδοξε, πῦρ καὶ δεσμά, ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ὑμνοὶς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι, Μάρτυς σοφέ, καὶ τὴν θεραπείαν τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ράβδῳ δυναμούμενος, τῇ θεϊκῇ ἐχθροῦ φρούαγμα, ὡς ἀθλητῆς, Μάρτυς γενναιόφρον, εὐσθενῶς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἴνα προτυπώση σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Ἀγνή κύησιν, βάτος πυρί, ὥφθη καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δέ.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Σὲ Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Μάρτυς τοῖς παλαίσμασιν ἔγνωμεν, τὸν Δεσπότην ἐκήρυξας ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων, καὶ τῶν ἄνω κατηξιώθης, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ἴδου λαμπρὸς καθάπερ ἥλιος, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας, καὶ φωτίζεις Μερκούριε, τῷ σεπτῷ σου μαρτυρίῳ, εὐσεβούντων τὰ πληρώματα, ὡς Μάρτυς πανεύφημος.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Μερκούριε ἠθλησας νομίμως, καὶ τὴν ἀνομίαν κατήσχυνας, διὸ δεδόξασαι λαμπρῶς, τοῦ Δεσπότη τῇ χάριτι, ὡς στρατιώτης ἄξιος καὶ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὸ εἶναι πᾶσι δωρούμενος, σωματωθεὶς ἐκ τῶν αἱμάτων Σου, τὴν πεπτω-

κυϊαν τοῦ Ἀδὰμ φύσιν, Κόρη ἀνέπλασε, διὰ τοῦτο ὡς μητέρα Σε, τοῦ Κτίστου δοξάζομεν.

Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον, ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤσχυνε, καὶ στεφανίτης στερόρος, Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν συνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων· διὸ τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Δόξα... Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, τῶν παρανόμων ἢ πληθὺς, καὶ εὐφράνθη εὐπρεπῶς, φιλομαρτύρων ὁ χορός, ἐν τῇ στερόρᾳ ὁμολογία σου Ἁγιε, σὺ γὰρ τὸν Χριστόν, πᾶσιν ἐκήρυξας, στόματι σοφῷ, καὶ γλώσση ἀληθεῖ, καὶ τοῦ πυρὸς ἐνεγκῶν τὴν κατάφλεξιν, μαρτυρικῆς δόξης ἔτυχες, Χριστῷ πρεσβεύων, ἡμῖν δοθῆναι, Μερκούριε θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ Πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτην, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ὠδὴ δ'. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ Εἰρμός.

«**Τὴν** ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρος τὸ κατάσκιον ὁ προορῶν, πάλαι Ἀββακοῦμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, τὰς ἀρετὰς ἐξήνθησε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδωμεν παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πῶς ἡ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθειῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, ἀφιερῶσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης τῷ Κτίστη σου, θείου μαρτυρίου Θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροὺς στεφάνους ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθειῖας τὰ ὀμβρήματα.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Σὺ οὐκ ἐπτοήθης ἀνόμων τῶν δυσμενῶν, κηρύττων παρῶρησῖα Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, καὶ ἐν βασάνοις ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ, δοκιμασθεὶς πρὸς θείαν δόξαν μετετέθης, Μάρτυς θεοφόρε Μερκούριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Ὑπὸ Κυρίου ἐδέξω θείαν χάριν, Ἀθλητῆς ἐδείχθης ἀήττητος, καὶ Μάρτυς στερόροτατος, λαμπρὰν πανήγυριν δὲ κάτω συναγείρεις, ἐπὶ τῇ θείᾳ καὶ πανευφήμῳ μνήμῃ σου, ἐν ἣ συνελθόντες τιμῶμέν σε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν.

Μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, συναγάλλη ἐν τῷ οὐρανίῳ θαλάμῳ, Μερκούριε Μάρτυς, τὸν ἐν Ὑψίστοις καθικέτευε Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν αἰοίδιμον καὶ θείαν σου ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλυνον Παναγία ἀμόλυντε, σκηνή μολυνθέντα πταισμάσι, καὶ καθάρισόν με, τῶν οἰκτιρμῶν Σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα Σοι Ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ὡδή ε'. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐξέστη** τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε· ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερόν ἀνάθημα, σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· Σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητὸς μοι ὀφθήσεται.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε! ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἄγνη, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος καὶ λόγχη Μερκούριε, ἀνενδότης, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ὁ πέτρα νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρδίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετράπησθε Μερκούριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁμαρτίαν, ζῶν ἡ κηρύσασα, τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Ἴδου εὐφράνθητε πάντες φιλέορτοι σήμερον, ὁ ἄθλοφόρος Κυρίου κατήσχυνε τῶν παρανόμων φρύαγμα τὸ ἄθεον, θυσία γενόμενος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Μάρτυς περιδοξος τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐδείχθης, Μερκούριος ὁ ἔνθεος, κληροσάμενος ἀξίως τῶν πρωτοτόκων τὰς σκηνάς, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ἔχοντες μεσίτην πρὸς Κύριον Μάρτυς Μερκούριε, λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως αἰεὶ φαιδρῶς σε μακαρίζομεν, εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσίν Σε εὔροιμεν, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, κεκτήμεθα ἐν περιστάσει, τῇ πρεσβείᾳ Σου Θεοκυῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὡδὴ ς'. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ Εἰρμός.

«**Τὴν** θείαν, ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Ἐπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οἶκος οὔσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῶ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Διάδημά σε βασίλειον, δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνεύρου σε, ὁ αἰδιος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφέ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρῆν σοι προσέττατε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφης, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὠραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὀπλίτου· ἐθελουσίοις ὀρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμούς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ὀλόκληρον, τῷ Δεσπότη προσηξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ, καὶ δι' αὐτόν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητῆς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῆ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον Κόρη, καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δεῖξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Κυρίου ὠφθης Μάρτυς, ἐνισχυθεὶς παρ' Αὐτοῦ, μιμησάμενος καλῶς, Αὐτοῦ τὸ θεῖον πάθος, πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, Μάκαρ Μερκούριε.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ὅδον τοῦ μαρτυρίου, διανύσας ἀκλινῶς, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, στρατιώτης εὐκλεῆς Μερκούριε, Χριστοῦ ἐδείχθης, ἀθλήσας ἄριστα.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας, καθυπέμεινας στερόρως, μαχαιρῶν τὴν κέντησιν, πυρὸς δὲ κατάφλεξιν Μερκούριε, κάρας ἐκκοπήν, ὠφθης πρεσβευτῆς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι παναμώμητε, σαρκωθεὶς ὁ Κύριος, καὶ παντέλειος Θεός, τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, πάντας ἡμᾶς τοὺς Σὲ Παρθένε, ὀρθῶς δοξάζοντας.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ ἀειφανοῦς ἀστέρος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πυρσοφαοῦς φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ἐν ὧδαῖς καταστέψωμεν, καὶ ὕμνοις τὴν μνήμην τὴν πανεύφημον, αὐτοῦ πιστῶς τιμήσωμεν ἀξιοχρέως, πρὸς ὃν συμφώνως βοήσωμεν· Μερκούριε Ἀθλητά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἴδου ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος καὶ φωταυγῆς θεία μνήμη τοῦ στερόρου Ἀθλητοῦ Μερκουρίου, Ἐκκλησίας τοῦ θεμελίου, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς οὖν φιλέορτοι δεῦτε συνδράμωμεν τὴν θείαν τούτου ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον τοῖς ἄσμασι, καταστέψωμεν εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τὴν μνήμην αὐτοῦ δοξάσαντα τοῖς πέρασιν. Σώζοντα δὲ ἐκ συμφορῶν καὶ θλίψεων παντοίων, τοὺς μετ' εὐλαβείας πρὸς τὸν Αὐτοῦ ἐκβοῶντες Ἀθλητὴν· Μερκούριε Ἀθλητά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Εἰ καὶ πατάσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,

Καὶ νεκρὸν ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος, ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατειλεγμένος τῇ στρατιᾷ τῶν Μαρτησιῶν, Γορδιανοῦ τινός, τὸ γένος Σκύθου, τυγχάνων υἱός. Ἀριστεύσας δέποτε κατὰ τῶν βαρβάρων, προοφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβάλοντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστάς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται, καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλαις δεθείς, καὶ ὑποκάτωθεν ἀπτομένου πυρός, τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου αἰκίζεται.

Καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ, καὶ ἐν Καισαρεία τῆς Καππαδοκίας ἀχθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, τὴν κόμην ξανθός, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρεΐας ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς, ὧ καλὰ τρία!

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ οὔσα ὠραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη πᾶσαν παιδείαν ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν, ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὀμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου ποιητοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἴπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν ἰατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστιωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων μάγων, Διονυσίου καὶ Συβίλλης, καὶ ὄση ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐμὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν, μεμαθηκυῖα, εἰς ἑκπληξιν ἔφερον, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Αἱ πρὶν πλάνης Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,

Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος Βασιλέως,

Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος

Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Ἡσύχως βίου το πέλαγος ἀνύσας,

Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος, ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατία μὲν γὰρ πρῶτον ἠσκησεν, εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν, ἐκεῖθεν τε πανταχοῦ προσευχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας προσεῖρχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύο, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν, καὶ γὰρ τινα, τοῦνομα Δανιήλ, τοῦ δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον, καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς

πεπηρωμένους υγείωσε, καὶ νοσήματα διάφορα ἐθεράπευσε, καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν ὡς γραφέντα, τὰ δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς ἀδόμενα. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννεήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τῆς ἐορτῆς. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερούμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδου σήμερον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἕαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρῶνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἢ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον, μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δορυφορεῖτῳσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρί, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἢ πληθὺς, καὶ βοάτῳσαν, ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἢ χαρὰ καὶ ἢ λύτρωσις.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομητορ Ἄχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὑποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῶ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρουκτωρίας, ἀνγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὕμνου-ντάς σε νῦν φωτίζεις μελωδοῦντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶ-νας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου Μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σόν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντες Μερκούριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Αἷματι αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότης φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε· ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὠράθη· ᾧ μελωδοῦμεν Πάναγνε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Ἴσταντο θεῖοι Ἄγγελοι ἄνωθεν χορεύοντες, θεόφρον Μερκούριε, ὅτε προθυμώτατα, τὰς κολάσεις υπέμεινας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἐκραύγαζον οἱ ἐν οὐρανοῖς, νῦν ἀνέρχεται, ἄρατε οὖν τὰς πύλας, καὶ τοῦτον πάντες δεξώμεθα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἵπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθης Μερκούριε, καὶ ἄτμητος τῷ Πνεύματι ἔμεινας, ἐν τῇ ἐνώσει Αὐτοῦ, τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Τὴν γαλήνην τὴν ἄνωθεν παράσχου μοι, τῷ νῷ καὶ τῇ ψυχῇ Θεονύμφευτε, ταραττομένῳ αἰεὶ, περισπασμοῖς ὑλικοῖς.

Ὡδὴ η'. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἄγνη, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχήν, ἐτοίμη Θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἵπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ, Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν κάμοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ πῶς Ναός χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγώ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῶ· Καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῶ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ·

Ἵπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ. Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαίνουσας, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῶ, μανθάνουσα ἄπερ λαλεῖς. Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῶ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ. Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῶ Ναῶ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῶ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς. Χαρὰν μεγίστην ἐκλάμπουσας ἐν Ναῶ. Ψυχὰι Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν. Ὡς παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Ὁ αὐτός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκην σε, ὁ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὠραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, καὶ τῆς εὐ-σεβοῦς σου, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας, καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητῆς ἀράμενος, ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλη χορείαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημών.

Τελειωθεῖς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχῶν, τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσας, ἀναπλάσεως Ἀχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, τῇ κακίᾳ εἰκόνα, οἰκεία εὐσπλαγχνία, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Ὅλος λάμπας Μερκούριε, σοῖς ἄθλοις, καὶ καταυγάζεις τὴν Ἐκκλησίαν, πάντων τῶν Ὁρθοδόξων, τῷ φωτὶ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἵπέρμαχος γέγονας τοῦ Δεσπότη, ἐν ἀσθενείᾳ σαρκὸς καθεῖλες, τυράννους Μερκούριε, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Σκάμματα διήνυσας πανεύφημε, μέγας Ἀθλοφόρος γεγένησαι, ὡς ἐπόθεις Ἄγιε, τῆς οὐρανοῦ δόξης, μετέχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Θεοτόκε, τὸν καύσωνα τῆς τάλαιπώρου μου ψυχῆς σβέσον, τῇ θείᾳ Σου χάριτι, καὶ παράσχου μοι Κόρη, γνησίαν ἐν πᾶσι μετάνοιαν.

Ὡδὴ θ'. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦς ἡ Ἀκροστιχίς, κατ' ἀλφάβητον ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἰρμός.

«Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων, χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιᾶσει βοάτω ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή».

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὡς ὑπέρολαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος· Χάριτος Θεοῦ δ' ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν· Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἵπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, ροῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἀγνή, ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· Ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελωδῶν σοι προεκελάδει Δαυΐδ, λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὦντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἦνοιξάτο σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὦντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν· θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, βρῦουσα ζώην, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· Ὦντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Τοῦ Ἁγίου ὁ α'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικοί, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτος, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀρρήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν, ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχάς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στῦλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτός, πρὸς τὴν ἄθλησιν θεόφρον κεκλήρωσο· ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναίωτατε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμη σου, τοῖς σὲ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε· ἐν ἧ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώπτουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πει-

ρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου ὁ β'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Θεία ἰσχὺς σοι ἐδόθη Μερκούριε παρὰ Χριστοῦ, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου, ὅθεν κατενίκησας, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τῶν μελῶν ταῖς τομαῖς ἐγκαρτερήσας, τροπαιοφόρος Χριστῷ ἀνελήλυθας.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Λαμπρῷ στεφάνῳ θεόφρον κοσμούμενος, καὶ τοῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Μερκούριε ἔνδοξε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱερὰν καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Ὁ ἐκ Θεοῦ δεξάμενος τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν ζῆλον παρ' Αὐτοῦ κομισάμενος, τῶν μαρτύρων τὸ κλέος, καὶ ἀγγέλων ἡ δόξα, Μερκούριος ὁ κλεινὸς μεγαλομάρτυς, ἀνευφημείσθω ἐνθέοις ἐν ἄσμασιν.

Ἄγιε του Θεοῦ πρέσβευε υπέρ ημῶν.

Υπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος Ἄγιε, ἀντικατέστης ἐχθροῖς τοῖς διώκουσιν, ὅθεν αἰεὶ πρέσβευε, δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῶν ἀμετρήτων Μερκούριε σφαλμάτων, καὶ τὴν παροῦσάν μου αἴνεσιν πρόσδεξαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Ἀγνὴ τὸν Θεὸν ἐσωμάτωσας, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενον, μόνη παντευλόγητε, ὅθεν κάμῃ λύτρωσαι, ἐκ τῆς πικρᾶς τοῦ βελίαρ τυραννίδος, ἵνα ὑμῶν Σε αἰεὶ ὑπερύμνητε.

Ἐξαποστειλᾶριον .

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Ἐκκλησία Ἄγιε, πανηγυρίζει χαίρουσα, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἀσματικῶς σε τιμῶσα, ὡς ἀθλητὴν λαμπρότατον, καὶ Μάρτυρα ἀήττητον, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος, Ὅν δυσώπει Μερκούριε, δίδοναι κόσμῳ εἰρήνην.

Ἔτερον. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς ἐορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως, ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χερσὶ θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Αἶνοι. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιουῖσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβαζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἢ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὅμοια.

Τὸν Ἀθλοφόρον τὸν θεῖον Μάρτυν Μερκούριον, τὸν μιμητὴν τοῦ πάθους, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, τὸ μέγα Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν στηριγμα, ἵνα πρεσβεύει ἀπαύστως δοῦναι ἡμῖν, σωτηρίας τὰ αἰτήματα.

Ἀξίως Μάρτυς ἀθλήσας Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ὄφρυν τὴν μαινομένην, τῆς ἀπάτης καθεῖλες, Μερκούριε τρισμάκαρ μαρτυρικῆ, καὶ γενναίᾳ ἐνστάσει σου, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐν οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἀγαλλόμενος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, Μερκούριον τὸν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ τῇ πυρᾷ παραδοθείς, καὶ στερόνως ἐγκαρτερήσας, τῆς κεφαλῆς τὴν ἀποτομὴν, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ διαμένον στέφος ἐκληρώσατο, ὅθεν δυσωπεῖ ὁ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντας τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν ... Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἀγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

**Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου,
ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α', καὶ ἡ στ' τοῦ β'.**

Κοινωνικόν: *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.*

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἢ καλλονῆ, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων κλέος ὄντως περιφανές, χαίροις Ἐκκλησίας, τὸ στήριγμα τὸ μέγα, Μερκούριε προστάτα, τῶν ἀνυμνούντων σε.